

Els llavis

(ALDC, I, 42. Els llavis)

El mot tradicional per a 'llavis' fins al s. XIV era *morros*. Sembla que és d'origen onomatopèic, format a partir d'una base *MURR entorn de la idea de 'rondinar, fer morros, mostrar enuig amb botiment dels llavis' i aplicat tant al musell d'un animal com als llavis de les persones; aquests són els valors semàntics vius avui en àrees marginals com són el balear, el rossellonès i el valencià. La introducció del semicultisme *llavis* (i *llabis* < llat. LABIUM), i posteriorment del castellanisme

làbios, com a mot més fi, va provocar que *morros* adquirís, a la major part del Principat, una connotació vulgar, innoble i es decantés exclusivament per al musell dels animals. D'altra banda, un sinònim llatí de LABIUM era LABRUM que, encreuat amb LAMBERE 'llepar', va donar en cat. antic *llambrot* 'llavi (dit despectivament)'; també en cat. antic s'usava *pots*, d'origen expressiu (vg. mapa 39).

